

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
 Scrisori nefrancate nu se
 primesc.
 Manuscrise nu se retrimit.
INSERATE
 se primesc la Administrațiune în
 Brașov și la următoarele
BIROURI DE ANUNȚURI:
 În Viena: la M. Dukos Nachf.,
 Nux. Augenföld & Emeric Les-
 ner, Heinrich Schalek, A. Op-
 pelik Nachf., Anton Oppelik.
 În Budapesta la A. V. Gold-
 berger, Ekstein Bernat, Julius
 Leopold (VII. Erzsebet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
 rie garmond pe o colonă 10
 bani pentru o publicare. Pu-
 blicări mai dese după tarifa
 și învoială. — RECLAMR pe
 pagina 3-a o seriă 20 bani

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXVII.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
 Abonamente pentru Austro-Ungarie:
 Pe un an 24 cor., pe șase luni
 12 cor., pe trei luni 6 cor.
 M-rii de Duminică 4 cor. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 M-rii de Duminică 8 fr. pe an.
 Se primumă la toate ofi-
 cile postale din țară și din
 afară și la d-nii colectori.
 Abonamentul pentru Brașov
 Administrațiunea, Piața mare,
 Târgul Inului Nr. 30, etajul
 I. Pe un an 20 cor., pe șase
 luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
 Cu dusul în casă: Pe un an
 24 cor., pe șase luni 12 cor.,
 pe trei luni 6 cor. — Un esem-
 plar 10 bani. — Atât abona-
 mentele cât și inserțiunile
 sunt a se plăti înainte.

Nr. 148.

Brașov, Miercuri 7 (20) Iulie.

1904.

Cine 'i mai pôte crede?...

Ceea-ce se petrece în camera ungară de când e la ordinea țilei listă civilă, pôte fi clasificat între prestațiunile superlative ale „curuților“ din opozițiune.

Se observă destul de bine, că ele pare foarte rău matadorilor obstrucțiunii, că s'a ales așa de puțin din totă gălăgia, ce au făcut-o timp de peste un an. Așa numitele „succese“, ce i-au cădut mură în gură cabinetului Tisza pe urma obstrucției kossuthiștilor și ugroniștilor, li se par totuși acum prea modeste și vęd prea puțină garanță în ele pentru realizarea în timp apropiat a visului despre armata maghiară independentă.

Discusiunea înfocată, ce au provocat-o estremii asupra listei civile, în contra urcării ei și pentru crearea unei curți maghiare deosebite, nu este decă, decât o încercare de a îndrepta „greșela“ ce au făcut-o kossuthiștii când au ajutat guvernului Tisza, prin compromisul încheiat cu el în schimbul părăsirii obstrucțiunii, să se avēte în șea. Acum rid și își bat joc de acela, pe care l'au ridicat în șea, umblând tot-odată să-i sparie calul, în speranță, că dōră se va ridica în două picioare și-l va trânti.

Dēr nu se tratēză în desbaterea asupra listei civile numai de ministru președinte Tisza. Miniștrii vin și se duc și ei, fiind — cel puțin pe hârtie — responsabili, trebuie să fie gata la or-țe acuzări și atacuri, ci, ceea ce este ceva mai mult și până acuma ne mai pomenit, s'a adus în discuțiune cu ocaziunea această însăși persōna monarhului; a devenit ținta atacurilor și învinuirilor celor mai vehemente și inveni-nate însăși persōna purtătorului corōnei regale.

Lucrurile au ajuns aci pas de

pas Copiil cei mai rēsătați ai monarhului și ai curții sale, au trebuit în cele din urmă s'ajungă aci. Pentru că nu li-a dat armată maghiară, cum au cerut-o, ei rēspond Suveranului prin aceea, că se opun votării listei civile. Și cu intențiune aduc în discuțiune chiar persōna monarhului, ca să facă presiune mai mare în sus, de unde totdeuna încă de 37 de ani încōce li-s'a rēspons la astfel de purtare cu iertare, cu atențiun și concesiuni de tot felul.

Noi credem, că și pentru că-peteniiile statelor monarhice are valōre maxima, ce există pentru capii familielor cu privire la cei supuși potestațiilor lor, că „cum și'i cresc și și-i învață, așa îi au“. Și acesta maximă nu 'și pierde totă valabilitatea ei nici în viața statelor constituționale, numai cât aici se pôte vorbi de o înriurintă și a căpeteniilor poporului „suveran“ asupra monarhilor.

Cea din urmă înriurintă se simte ce e drept în Ungaria, cea dintăi însă nu. Și drept mulțumită, că este așa, că capul statului a lăsat cea mai estinsă libertate de mișcare miniștrilor săi ungari de pe vremuri, mulțumindu-se cu nisuița de a voi să fie „cel mai constituțional rege“ — astădi un deputat obscur din șirurile kossuthiste nu se sfiesce a-i imputa, că dela „publicarea ordinului de țil dela Ghlopy, ei kossuthiștii, nu-i mai pot atribui — veđi Dōmne — această însușire caracteristică.

Vine acuma, ca să pună vēr la tōte și fostul consilier al Majestății Sale ér mai târziu mareșalul curții sale ungare, și se alătură la corul estremilor, pretextând că votēză în contra listei civile numai fiind-că n'are încredere în contele Tisza.

Și ministru-președinte Tisza? Se laudă, că calul majorității îl cunōsce și nu-l va trânti, dēr în fond cine

'i mai pôte crede după cele petrecute, când asigură, că el e sincer apōrător al drepturilor majestaticе și al aședimintelor comune cu cealaltă parte a monarhiei?

Brașov, 6 (19) Iulie.

Dieta ungară a continuat în ședința de eri, Luni, desbaterea asupra listei civile. Au vorbit contra proiectului Endrei Gyula și Polczner Jenő. După pauză a luat cuvēntul baronul Desideriu Banffy. El a polemizat cu ministru-președinte Tisza declarând, că el are necontent înaintea ochilor statul maghiar național unitar. Tisza n'a nimerit-o mai dēunăđi când a đis despre dēnsul, că este cel mai tiner deputat și l'a dăscălit ca pe un copil, căruia nu i-au crescut „dinții mănuzului“. Din contră, ministru președinte era încă copil, pe când Banffy urma politica deakistă a tatălui său, Tisza Kálmán. Respinge acusa de inconsecuență ce i-s'a adus. El a lucrat în interesul țării, când a abandonat păreri de mai înainte. Nimeni n'a avut mai bună ocaziune de a se convinge cât de desastroos este teritorul vamal comun pentru interesele țării. Legele nu dispun, ce e drept, ca regele să stea aci permanent. Pe vremea reginei Elisabeta și a moștenitorului de tron Rudolf însă era aci curte maghiară. Fostul ministru președinte Wekerle a vrut într'un rēnd să aranjeze această cestiune din punct de vedere al dreptului public. El însuși (Banffy) a creat, când era ministru-președinte, un post de mareșal de curte, fiind-că avea în vedere strălucirea curții regale de pe vremile lui Matias.

Banffy a pretins apoi, ca conform parității, curtea regală să petrecă o jumătate de an în Budapesta. În fine declară Banffy, că primesce moțiunea prezentată de contele Aponyi, și că neavēnd încredere în guvern nu primesce budgetul.

Contra proiectului a mai vorbit și Carol Eötvös. A luat apoi cuvē-

ntul ministru-președinte Tisza. El a declarat, că opoziția are să vadă acūși, decă „națiunea“ e mulțumită ori nu cu politica lui. Are să se vadă acesta cu ocazia proximelor alegeri dietale.

Din Caransebeș.

(Alegerea de president al Comunității de avere.)

De un timp încōce grănițerii noștri au fost agitați de două evenimente neașteptate: de mōrtea subită a fostului president al Comunității de avere Curescu, și acum de alegerea de nou president, pusă la cale peste cap în graba cea mai mare de cătră comisarul guvernial, Carol Pogany.

Deja la alegerile trecute ale comitetului Comunității de avere corpul foștilor grănițeri s'a simțit mult jicnit prin ingerința creaturelor guvernului, care cu acea ocaziune s'a dat pe față în mod așa de nerușinat. Tot-odată a început să se deștepte între grănițeri consciința drepturilor și a demnității lor și au început să-pună întrebarea, până când ei se suferă a fi loviți în interesele lor culturale și în proprietatea lor de cătră veneticii, cari pe cale nepermisă, volnică și violentă, nu pe ușă, ci prin ferēstră au intrat, într'un moment lipsit de paza cuvenită, în casa Comunității de avere, care nu este și nu pôte fi decă numai a adevēraților și singurilor ei proprietari, a foștilor grănițeri împăduriți.

Bag sēmă că grija ce a cuprins spiritele grănițerilor noștri de un timp încōce și tēma, ca nu cumva cei în drept să se trezescă cu toții din letargia de până acuma și să le arate veneticilor pe unde li-e drumul, a îndemnat pe omul de încredere al stăpânirii să grăbescă alegerea de president până când încă uneltele acesteia aveau preponderanța în sfatul grănițeresc.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

De pe Valea Streiului.

— Privelișci din natură. — 'Ανάμνησις. — Fulgerile sferice. —

...Duce drumul prin o undulație de coline și dealuri reversate în zarea de lumină. La orizont se conturēză nehotărīt, în linii fumurii, lanțuri nesfērșite de munți. Streiul era clocotitor în cale, prāvālindu-și valurile spumate printre grāmeđi de bolovan. Pe alocurea undele mai astāmpărate, mai liniștite, își întunecă luciul pe sub umbrar de sălcii.

O cotitură de potecă și o cascada ne surprinde de-odată cu frumșeța-i uimitōre. Într'o spārtură de dealuri, chiar pe sub muchia unui pārete abrupt de stāncă: Streiul se prāvālesce în șuvoaie de spumă albă. Jos, la piciorul stāncei, apa își sbate valurile clocotitōre în vuet sēlbatic și după ce-și topesce spuma, se despica 'n douē valuri limpedi, ce dau fuga la vale prin pădure, pe un covor de mușchiu verde. Pulbere fină de apă sare din șuvoiul de spumă scilpind în colorii fascinante și aburind zarea în jurul lor.

Jur împrejur o armonie de colorii vii și calde își mângāie privirea. În zarea orizontului falnic se înalță Parāngul cu stāncile albite în sōre. Pāduri rare de brađi rēsar din cōsta munților și înainte, printre pālcuiri alburii de nori se profilēză Retezatul într'o gigantică piramidă ciuntată.

Luām în cōstă malul Streiului și pāșim agale pe curmătura, ce duce pe deasupra unor pāreți abrupti, cu eșituri de stānci, ce par că se dobōră.

Și cum mergem pe curmătură, o cētă dēsă rēsare fără veste de după culmi. Suind grābit aruncă umbră peste întrēga vale. În cale întimpină valuri de aburi albi, ce resleți se plimbă 'n sus și 'n jos. Aburii se string tot mai mult, se îndesă și ecă norul închegat, voinic, alērgă peste virfuri și 'n drumul lui mai prinde și alți tovarāși crescēnd și îngreunāndu-se pe mēsura ce cresce. Sub ceriul plumburiu satul își desfășură casele rustice prinse în cordo-nul de dealuri, pe cōmele cărora se urcă voinicesce pāduri de molizi.

Atmosfera devine suspectă. Nădușela te împedecă de a respira din plinul plāmānilor. Mugetul cārdului de vaci, dangă-

tul clopotelor dela boi se întrefese cu vuetul jalnic al codrului:

Pe sus trec lenes nouri grei
 Și 'n freamăt lung, neașteptat
 Lumina 'n zări se stinge.
 Un roiū de frunze jōcā 'n drum
 Tot codru-i un vērtej acum
 Un tulger! — repede mă 'nchin —
 Rēsbubuind din nor în nor
 Un trāsnet se descarcă.

(St. O. Iosif.)

Abia scāpām în casa cea mai apropiată, pentru a nu fi udați ciuciuieți.

Fulgere dese brāzdēză vāduhul, tunete profunde rēsună din văi și din munți cutremurānd case și ferestre. Canalurile ceriului își revarsă lichidul dātător de viētă pe pāmēntul însetat.

În mijlocul acestei priveliști, o firēscă reproducere de idei își evōcă la suprafățā o sumă de cugete avēnd drept obiect descārcările electrice ale norilor.

Fiind-că tōte lucrurile din natură — învēța șcōla academică veche — sunt înrudite și stau în strimte raporturi, ér sufletul are cunōscință despre tōte aceste lucruri deja de mai 'nainte, nimic nu ne stă împotrīvā, ca revocāndu-ne în memo-

rie vr'un fapt sēu — vorbind în limba de tōte țilele — învēțānd un lucru: să ne reproducem tōte cunōscințele anteriōre nāscocind din noi însine, tot ce lipsesce aceluia lucru, decă avem curagiu și nu ne obosim în mijlocul cercetărilor. Cercetarea și învēțarea nu este decă aducere aminte. „De esemplu — observă Platon prin rostul lui Socrat — decă cineva vēđēnd, auzind sēu simțind ceva: nu observă numai ce a vēđut, auzit sēu simțit, ci mai devine conscient și de altceva, ce n'a observat imediat pe calea asta — nu suntem îndreptățiti a susținē că și-a adus aminte de ceea ce i-a ajuns în conscientă (ἀνεμνήσθη οὐ τὴν ἐνοσίαν ἔλαβεν)? Bună-ōră alta este ideea (ἐπιστήμη) despre un om și alta despre o liră. Ei bine, cei amoresați (οἱ ἐρασταί) când vēd o liră sēu o haină, sēu altceva ce-i plăcea ființei iubite: afară de liră sēu de haină mai vēd cu ochii sufletesci și imaginea iubitelui sēu iubitei, care avea liră sēu o astfel de haină. Acēsta este aducerea aminte.“*)

(Va urma).

*) Platonis Phaedon, XVIII.

Timpul a fost prea scurt, pentru ca elementele independente dintre grănițeri să pōtă pregăti și asigura victoria cauzei drepte la alegerea de nou president, ce avea să se sēvirșească Sâmbătă. Ni-se scrie în privința acēsta din Caransebeș:

„...La alegerea de Sâmbătă a reușit oēta guvernamentalilor și a veneticilor oāci a fost ales president al Comunității de avere cu 64 dintre 92 de voturi ale membrilor prezenți, candidatul lor oficial d-l Constantin *Burdea*, primarul orașului Caransebeș, față cu candidatul împăduritorilor și al independenților, d-l major ces. și reg. Iosif *Stoianel*, care primi 28 de voturi.

Vēdēnd pericolul de care era amenințată cauza grănițerească, în urma nebunei agitațiunii, ce se făcea din parte guvernamentală pentru candidatul oficial și în fața trucului comisariatului guvernial de a orândui noua alegere așa de curēnd, frunțașii independenți ai grănicerilor în frunte cu d-l protopop al Orșovei, Mich. *Popovici*, cu d-l colonel în pens. cav. de *Jacobich* și N. *Mărin* au fost conchemat o conferență în preșiaua alegeții, care s'a și ținut Vineri d. a. în casa Comunității de avere.

A fost aclamat president al consfătuirei, ce a fost publică, d-l protopop M. *Popovici*, care deschidēnd întrunirea a espus cu cuvinte elocvente și convingetore starea în care a ajuns Comunitatea de avere în urma amestecului elementelor străine de interesele grănițerești în afacerile acestora. Arată motivele, pentru care nu pōte sē-și eseroite dreptul de membru în comitet. Pune în relief ingerința tot mai îndrăsnētă de o parte, și slăbiciunea și lipsa de pază de altă parte; accentuează necesitatea de a-se revizui statutele Comunității de avere pentru a-o curăți pe acēsta de elementele neîndreptățite, ce s'au virit pe nedrept în organismul ei.

Conferența, la care au luat parte toți grănițerii în număr fōrte mare, a primit unanim propunerea de revizuire în sensul indicat, salutând cu căldură vorbirea protopopului.

După închiderea conferenței reprezentanții independenți ai Comunității de avere s'au sfătuit pe cine sē candideze pentru postul de president și s'au unit cu toții a vota pentru d-l major ces. reg. Iosif *Stoianel*. Sōrtea însă nu i-a favorizat de astă-dată.

Așa s'au petrecut lucrurile. Nou alesul president d-l C. *Burdea* a promis, că va avē totdeuna înaintea ochilor sēi interesele grănițerilor. S'a gândit d-sa serios la rēspunderea grea, ce a luat-o asupra-și când a pronunțat aceste cuvinte?

Noi îi dorim sē nu-l pună pēcatele a lua în deșert grăvele cuvinte ce le-a pronunțat, i-o dorim nu numai în interesul cauzei grănițerești bānățene, dēr și spre liniștea și mântuirea sufletului sēu!

In amintirea lui Ștefan cel Mare.

Telegramă omagială cātră Maj. Sa

Ētă telegrama adresată din Putna Majestății Sale monarhului:

„Românii din Bucovina adunați pentru a sērbători pe voevodul Ștefan, își reamintesc cu inimă recunoscetore faptele gloriose, pe cari biserica nōstră le mulțumesc voevodului Ștefan, împēratului Iosif II și Majestății Vōstre. Vē rugăm sē primiți în grație omagiile credincioșilor supuși ai Majestății Vōstre.

ss) *Metropolit Repta*,
Baron Hurmuzaki.

Academia Română după ședința festivă ținută Vineri 2 Iulie a adresat, M. S. Regelui Carol următoreea telegramă:

Majestății Sale Regelui

Castelul Peleș, 2 Iulie.

Serbând amintirea de patru ori seculară a lui Ștefan Voevodul Moldovei, unul din cei mai buni și mai mari Domni ai

țării, depunem cu cel mai profund respect, cu cea mai sinceră iubire și admirațiune, tributul recunoștinței nōstre la picioarele Majestății Vōstre, care în Regatul României ați reluiat și ați întrecut gloria străbună.

Membrii ai Academiei Române: președinte Ioan Kalinderu, D. Sturdza, Sp. Haret, Gr. Ștefănescu, Anghel Saligny, I. Bianu, dr. V. Babeș, St. C. Hepites, I. Bogdan.

M. S. Regele a rēspuns prin următoreea telegramă adresată președintelui Academiei.

C. Peleș, 2 Iulie 1904.

„Astă-đi când tōtă suflarea romānescă pomenesc cu dragoste și mândrie numele lui Ștefan-Vodă ca mare și vitez ostaș, sunt viu mișcat, că gândul Academiei s'a îndreptat către mine.

„Mulțumesc călduros membrilor sēi pentru mărturia de recunoștință adusă iubitei mele armate, care a pecetluit cu sângele sēu mărirea Romāniei“.

Carol.

Monumentul de la Bărsesci.

Duminecă s'a făcut cu mare pompă inaugurarea monumentului ridicat în satul Bărsesci-Vrancea (județul Putna) marelui voevod Ștefan, fiind de față autoritățile civile și militare, ostași, școlari și mii de sătenii din tōte satele din apropiere.

Din piatră și mosaic, monumentul s'a ridicat pe dealul d'asupra Bărsescilor numit Dumbrava, privind în față satele Negrișesci, Tulnic și Bărsesci.

Mai jos se estinde o țarină unde legenda spune, că-și avē locuința Tudora bētrāna în al cărui bordei, trudit și amărīt, a durmit o nōpte marele Ștefan.

Monumentul pōrtă câteva inscripții pe cele patru fețe ale sale:

La rēșărit:

„Lui Ștefan cel Mare, voevodul Moldovei, după 400 de ani de la mōrtea sa prinos de admirație și recunoștință din partea Vrāncenilor în 2 Iulie 1904“.

La miadă nōpte un fragment din necrologul cronicarului Grig. Ureche:

„Domnit-a Ștefan Vodă 47 ani, 2 luni și 3 sēptēmāni și a zidit 44 mănăstiri și biserici și era însuși ținitor peste tōtă țera... După multe rēșboii cu noroc, ce a făcut cu mare jală a reposat Marți 2 Iulie 1504“.

La apus frumoșele versuri ale lui Eminescu:

Ștefane Maria Ta
Tu la Putna nu mai sta,
Te înalță din mormēt
Sē te aud din corn sunând
Și Moldova adunând.
De-i suna din corn odată
Ai s'adun Moldova tōtă,
De-i suna de dou or
Ne vin codrii în ajutor
De-i suna a treia oră
Toți dușmanii or sē piară
Din hotară în hotară.

Spre miadăși se cetesc următorele rinduri din povestea Ranciei scrisă de Carmen Sylva, M. S. Regina Romāniei:

„Veđi, dișe Vrānciōia lui Ștefan cel Mare, tōtă Vrancea s'a sculat pentru tine. Ētă-i vin toți de după înălțimi și cei 7 flăcăi, cari merg înaintea celorlalți, sunt 7 flăcăi ai mei, pe cari ți'i dăruesc...“

Monumentul acesta — serie „Voința Naț.“ — este ridicat prin subscripție publică, pentru prima dată a fost vorba de el la Vidra, când în ziua de sf. Gheorghe la 23 Aprilie acest an a fost o întrunire făcută de d-l N. N. Săveanu și la glasul lui cu drag au rēspuns cei ai căror străbuni au fost ostașii marelui Voevod.

La desvēlirea monumentului, de pe dealuri au sunat buciune, tocmai în locurile unde cu patru veacuri în urmă ele chemau pe fii munților sē vină lângă marele lor Domn! În vāile depărtate a rēsunat imnul lui Ștefan, ēr pe deal ostașii au prezentat armele.

In Sinaia.

M. S. Regele Carol, Principele Ferdinand și Principii Carol și Elisabeta au asistat la serbările, ce s'au făcut Duminecă la Sinaia pentru al 4-lea centenar de la mōrtea lui Ștefan cel Mare.

Serviciul divin a fost oficiat de sfinția sa Archimendritul Nifon, superiorul mănăstirei Sinaia, asistat de tot clerul local și de doi archimandriți romāni din Basarabia.

Rēspunsurile Rugei au fost date de corul de sub conducerea d-lui Verzeanu.

„*L'Ind. Roum*“ comunică, că în revista „Romānia militară“ a apărut cu ocaziunea comemorării lui Ștefan cel Mare un fōrte interesant articol de domnul Nicolae Densușianu acompaniat de ilustrațiunii, cari representă pe Ștefan cel Mare după stampe istorice, precum și plaurile cetății Suceava (după Romstorfer) și o vedere a Putnei după o icōnă din secolul XVIII reproducă în „Geschichte der Bukovina“ de R. F. Kaindl, publicată la Cernăuți. Articolul din „Romānia militară“ este unul din cele mai bune câte s'au publicat asupra acestui subiect.

Dela Putna am primit ađi un raport detaliat despre decursul festivităților de acolo, care însă, cum depărtarea este așa de mare, ni-a sosit numai ađi după amēdi cu tēnul acclerat. Din cauza acēsta am trebuit sē amānām publicarea pe māne.

Papa Piu X și serbările de la Putna. Am publicat đilele aceste telegrama papei Piu X adresată d-lui Vladimir Ghica, din incidentul centenarului IV al morții lui Ștefan cel Mare. Telegrama papei a fost un rēspuns la o altă telegramă adresată la Vatican de cātră d-l Vladimir Ghica în numele catolicilor romāni. De aici se esplică și cuvintele din telegrama papei, prin cari trimite binecuvēntarea apostolică „nobililor sēi fii din Romānia“. Ētă în traducere textul telegramei trimise de d-l Ghica:

Cardinal Merry del Val.

Vatican-Roma.

Națiunea romānă serbeză în acest moment al 4-lea centenar al morții lui Ștefan cel Mare, eroul național moldovean, supranumit de Sixt IV. „Atletul lui Christos.“

Cu ocaziunea acestor gloriose amintiri, catolicii romāni rōgă pe sântul Părinte de a acorda patriei lor, ca și predecesorului lor de acum patru veacuri, binecuvēntarea sa părintescă.

ss) Prințul Vladimir Ghica.

Presă rusă în contra maghiarisării

Marile diare rusești din Petersburg „*Rus*“, „*Novoie Vremia*“ și „*Ruskoe Slovo*“ s'au ocupat în timpul din urmă cu faimosul proiect al ministrului Berzeviczy, pe care îl combat strașnic. Ceea-ce însă mai mult îi supără și neliniștesce pe șovinistii jidano-maghiari este faptul, că un înalt funcționar din ministeriul de esterne din Petersburg a spus următorele într'un interviu ce l'a avut đilele trecute cu reprezentanțul unui mare diar rusec:

— „Maghiarisarea tuturor școlilor din Ungaria — a đis acel înalt funcționar, care e tot-odată și unul din membrii cei mai influenți și acreditați ai ministeriului de esterne din Petersburg — nu este alt-ceva decât o negare directă a dreptului de existență a naționalităților din Ungaria. 40% din locuitorii Ungariei sunt de naționalitate slavă. Maghiarisarea acestora nu este numai o încercare cutezată și nejustă, ci și imposibilă. Limba maghiară pōte sē fie limbă oficială, ea n'are însă dreptul sē pētrundă în biserica și școla naționalităților nemaghiare. La judecătōrii, în administrație, în ministerii, ba chiar și în armată pōte sē fie maghiar și strănutatul, însă în comune și orașe, unde nu locuiesc Maghiari, limba maghiară n'are nici o îndreptățire. Maghiarilor le place sē se provōce la politica nōstră de naționalități. Bine fac. Sē nu uite însă, că la noi Armeanul, Guzul, Buriatul, Chinesul își folosesc limba maternă în școla și biserica lor și în viața de tōte đilele, ba chiar și judecătōriile și autoritățile administrative folosesc limba naționalităților, căci nouē nu ne trece prin minte sē le rusificām.“

— Când era sē plec, dișe diaristul rus, bărbatul de stat mi-a adresat rugarea:

— „Te rog, ca aceste păreri ale mele sē le comunic și unui diar maghiar.“

— De ce tocmai unui diar maghiar?

— „Las' sē scie Maghiarii, că noi urmārim cu atențiune faptele lor și că tare ne minunām, că bărbații lor de stat nu

vēd că astfel de lucruri nu sunt spre binele națiunei maghiare, ci promovēză germanismul. Rusia și Ungaria au un comun interes, ca sē impedece înaintarea cutezată a germanismului spre rēșărit. Noi am vrē sē fim prietini buni cu Maghiarii, din care causă ne vom și da silința sē reparām greșala ce am făcut-o față cu ei pe la mijlocul secolului trecut. Tocmai pentru acēsta însă Ungaria încă sē nu uite, că ea are nevoie de alianța Slavilor. Dēcă Maghiarii ținesc la nimicirea Slavilor, cari trāesc printre ei, e imposibil sē le fim prieteni, ēr din dușmānia dintre noi numai Germanii pot sē tragă folose....“

„Te rog încă odată sē comunic aceste păreri ale mele vr'unui diar maghiar, căci așa cred, că ceea-ce am spus acum este tot-odată manifestarea conviegierei cercurilor dirigitore rusești și a presei rusești.“

Rēșboiul ruso-japones.

Generalul *Sacharov* a adresat statului major cu data de 16 Iulie n. următorul raport:

La 15 l. c. vēnătōrii călăreți ruși au respins patrula inamică, ce ținea ocupat satul Kuaușizan pe drumul de la Kaitsu la Niușwang. Nōptea spre 16 Iulie a trecut în liniște. În 15 Iulie s'a cercetat terenul spre comuna Maguyn, situată la distanță de 14 chilom. de la Tanciu. O patrulă inamică s'a retras spre Siakotan, ciocnindu-se în defileu cu trupa rusească, care făcea recunōșceri. În ținutul Pondzia-Pudza, Cierlochu și Lioustantza s'a dat peste o mare patrulă inamică. Generalul *Micenko* laudă pe căpitanul de cazați *Bicikov* și pe locotenentul prinț *Karageorghevici*, cari conduceau câte o sotnie de Cazaci. La 15 l. c. o companie inamică a ocupat pasul Kancia-Pudza. S'a observat, că în apropiere de Șiaokusan se mișcă mai multe trupe inimice. După rapōrtele șpionilor, în Sonutidsa s'a concentrat o armată inamică de 4—5000 cu 10—15 tunuri de munte și cu o trupă de cavalerie. La rēșăritul sōrelui cea mai mare parte din infanteria inamică a ocupat colinele din împrejurime. În pasul Dalin se află o armată inamică de 30,000, în Kancia-Pudza 4000. Inimicile fortifică trecătōrile dintre pasurile Fōnșulin și Moduliu. În direcția Saimats-Liaoyang, Japonessii au evacuat Sikoyanul și Yanliul de lângă Kancia-Pudza. Pasul Sibulin e ocupat însă de inamic.

Alte sciri de pe câmpul de rēșboi n'au sosit în decursul đilei de ēr.

Din *Tiencin* (China) vine însă o scire mai mult de cât interesantă. La 14 Iulie s'a întēmplat o încāerare strașnică la Șan-haykvan între soldați francesi și japonesi. Francesii au omorit 7 și au rănit 12 Japonesi. Dintre Francesii încă au murit 3 și au fost răniți 5 soldați.

Tot din *Tiencin* primesce agenția „*Reuter*“ scirea, că trupele francese amenință cu debarcarea, dēcă China nu va suprima revolta din Tonking. Amenințarea acēsta a produs la Peking o mare încurcătură.

Ce mai scie ce surprise ne rezervă viitorul?

O broșură germană despre Ungaria.

Sub titlul „*Das Magyarentum in Ungarn im Kampfe um den Naționalstaat*“ (Lupta Maghiarilor în Ungaria pentru statul național) scriitorul german Hermann *Orloff* a scos de sub tipar o broșură în care se ocupă cu lupta Maghiarilor pentru supremația absolută a limbei maghiare.

Dreptul rezultat al constatārilor sale *Orloff* dișe, că silințele Maghiarilor de a-și viri limba în armata comună n'au isbīndit pe deplin, fiind-că de rindul acesta voința împērătorească a fost destul de tare a apēra încă unitatea armatei și limba ei germană; li-au succes însă a stōrce nisce concesiuini, cari în consecența lor logică vor rodi în favorul tendențelor separatistice maghiare. Guvernul imperial austriac nu

trebuie să mergă mai departe pe calea acésta, dinpotrivă el trebuie să refacă ceea ce a făcut, și Ungaria să fie adusă în legătură mai strînsă cu imperiul austriac, care trebuie să fie germanizat cu desăvîrșire.

Diplomația germană — dice Ortloff — basată pe nise tradițiuni rău pricepute, a favorizat tendențele separatiste maghiare, pe când interesele germane dictau tocmai contrarul, și opinia publică germană ca și politica oficială germană ar trebui să sprijinească pe Austria, ca după respingerea tendențelor separatiste maghiare, dualismul actual să fie înlocuit cu o uniune personală redusă între Austria și Ungaria.

Pactul de la 1867, continuă autorul, s'a basat pe o idee politică corectă(?), ca adevărat în Austria să domnescă Germanii, în Ungaria Maghiarii. Ura ce o nutrea însă Beust în contra Prusilor a dat o armă în mâna Maghiarilor, ca aceștia adevărat să asuprască pe Germanii din Ungaria și să domnescă în spirit fino-mongolic. Rassa germană nu trebuia să aștepte „pericolul galben” până la ivirea pe scenă a Japoneseilor, căci acel pericol s'a ivit în momentul când în pactul de la 67 li-s'a dat celor câte-va milioane de „cicoși” fino-mongoli mână liberă pentru a maghiarisa cu forța pe Germanii.

Raportul dintre Austria și Ungaria — urmăzător Ortloff — nu se poate aranja pe baza deplinei parități. Nu poate să aibă valoare și durată o alianță, în care conducerea nu o are partea mai tare. În cazul de față Austria cu cele 28 milioane de locuitori este partea mai tare, er nu Ungaria cu cele 18 milioane locuitori, dintre cari Maghiarii nu fac decât 8 milioane, chiar și în cazul când am socoti la Maghiari și pe Jidovi, cari numără în Ungaria aproape 1 milion. Urmăzător de aici, că în alianța celor două state rolul de conducător e al Austriei și că șeful armatei nu poate fi regele maghiar, ci împăratul austriac, care singur poate să aibă drepturi de suveran asupra armatei...

Societatea și guvernul maghiar, cu toate măsurile sale de maghiarizare n'au putut să facă pe naționalități a iubi limba maghiară.

Guvernul maghiar a persecutat și asuprit cu toate mijloacele posibile limba germană. Si totuși limba germană s'a răspândit mai mult între naționalitățile din Ungaria. De aici urmăzător — dice Ortloff — că cestiunea naționalităților în Ungaria își va pierde caracterul periculos, îndată ce li-se va concede naționalităților să folosească limba germană ca limbă oficială în contactul cu autoritățile statului. Câtă vreme statul ungar a comunicat cu naționalitățile în limba latină, n'a existat în Ungaria o cestiune a naționalităților, și decă limba oficială a imperiului va fi limba germană în Ungaria, pacea se va restabili îndată, căci naționalitățile nu s'ar mai teme de maghiarizare....

Lăsăm cetitorului să-și facă comentariul asupra acestor espuneri, cari nu sunt lipsite de oricare interes și actualitate. Un diar maghiar, după care dăm acest extras din broșura amintită, dice, că ea este foarte instructivă pentru Maghiari

SCIRILE DILEI.

6 (19) Iulie.

Cununa Regelui Carol. Am amintit, că Regele Carol a trimis o cunună prea frumoasă de stejar cu foi de laur și palmier pentru a fi depusă pe mormântul Marelui Voevod Ștefan. Pe panglicile tricolore ale coronei e scris: „Carol I Regele României lui Ștefan marele Domn al Moldovei”.

Asasinarea unui guvernator rusesc. Din Petersburg se telegrafiază, că locțiitorul guvernului din guvernamentul Elisavetopol Andreiev a fost asasinat.

Numiri. D-l Ioan Cîpu, secretar la direcțiunea financiară din Brașov, a fost numit locțiitor de director la direcțiunea financiară din Zombor. — D-l Ioan Popovici ajutor de secretar la direcțiunea financiară din loc, a fost numit secretar.

Conferență militară în București. D-l ministru de război a însărcinat pe d-

colonel Gărdescu, profesor de strategie și de istorie militară la școala de război, să fie în ziua de 7 c. o conferință la Ateneu asupra „Luptelor de la Plevna” înaintea membrilor corpului didactic primar, cari în curînd vor face o excursiune în Bulgaria, și cu deosebire pe câmpul de luptă de la Plevna.

Mărtea lui Krüger. Bătrânul președinte al republicii Transvaal, a cărui mărte am anunțat-o deja, petrecuse érna la Riviera, de unde s'a retras pe la sfîrșitul lui Mai într-o vilă din Clarens (Elveția), pe care o luase cu chirie. Suferea de inimă și totă ziua ședea nemișcat într'un fotel pe terasa vilei. Pe lângă bóla de inimă s'a mai adăugat în timpul din urmă și o pneumonie, care l'a dat gata. La căpătâiul său erau în ultimele clipe ale vieții: flica sa, d-na Eloff cu soțul și copiii săi, credinciosul medic Dr. Heymanus, care de vr'o 20 de ani nu s'a îndepărtat de lângă dînsul și secretarul Bredell. Ultima dorință a lui Krüger a fost, să fie înmormântat lângă soția sa în Transvaal. Familia va cere spre acest scop permisiunea guvernului engles, ér în cas, când guvernul engles ar refusa, Krüger va fi înmormântat undeva în Olanda.

Pictorial Obedeanu a eternizat în 6 tablouri frumoase biruințele lui Ștefan cel Mare de la Baia, Scheia, Racova, Lipia și din pădurea Cosminului, precum și înmormîntarea lui Ștefan-cel-Mare. Tablourile executate după „Istoria lui Ștefan-cel-Mare” de Iorga sunt expuse la palatul diarului „L'Indépendance Roumaine”. D-l Obedeanu are de gând a pune pe pînză o serie întrégă de tablouri din viața lui Ștefan-cel-Mare, precum și toate luptele marelui voevod. După-ce le va termina pe acestea, apoi va executa o altă serie de tablouri din viața lui Mihai Vitezul. Dilele acestea d-l Obedeanu va fi primit în audiență în castelul Pelișor, unde va prezenta prințului Carol copiile fotografice ale tablourilor sale.

Procesul episcopiei române din Oradea cu familia Banffy. Se scie, că episcopia română din Oradea-mare a revendicat prin proces un teritoriu însemnat luat cu hăpca din domeniul episcopiei și folosit mulți ani de familia conților Banffy. În procesul de despăgubire intentat după revendicare — tribunalul din Oradea-mare va pronunța dilele acesteia.

Secetă în toate părțile. În împrejurimile Clușinului bîntuie o secetă, cum nu a mai bîntuit de 50 de ani. În comuna Pere au secat toate fântânile și ómenii trebuie să mîne vitele la distanțe enorme spre a le adăpa. Câmpul este cu desăvîrșire ars, vegetațiunea totă dogorită.

Logodnă. D-l Ioan Coman absolvent în teologie și învățător în Vama-Buzăului, s'a logodit în ziua de 29 Iunie v. cu d-șora Virgilia Dima din Sita-Buzeu.

Mărtea lui Anton Cehov. Unul dintre scriitorii cei mai renumiți ai Rușilor Anton Cehov și-a închis ochii pentru tot-déuna la 15 Iulie în Badenweiler (Germania), unde se duse pentru tîmăduirea nervilor săi sdruncinați. Cehov s'a născut la 1860 în Taganrog lângă Marea Asovică și și-a început activitatea literară la 1879. A scris povestiri humoristice, folietone, critici, drame. Fără să fi fost un geniu, el aparținea gardei celei mai populare a scriitorilor moderni și numele lui era numit alături de Tolstoi și Gorki. De profesiune era medic și practica în Mosova. Scrierile lui au fost traduse în toate limbile culte. În „Gazeta Transilv.” încă au apărut în timpul din urmă câte-va traduceri. Așa: „Se mărită bucătărăsa”, (Nr. 200—1903), „Parastasul” (Nr. 201 și 202—1903), „Strugarul Petron” (214 și 216—1903), cari au plăcut foarte mult publicului cetitor.

Antisemitismul la gimnasiul din Tirnavia. „E-g” se jălucesce, că la gimnasiul din Tirnavia (Nagy Szombat) elevii israeliți nu sunt împărțiți în scutire de didactru și acordarea de burse, ba de curînd făcîndu-se o excursiune la Viena, profesorii au esclus de la această excursiune pe elevii israeliți. — Diarul evreesc atrage atențiunea guvernului asupra acestui institut antisemit, unde pe semne, ceea-ce este foarte rar în Ungaria, elementul semit nu este alintat ca în toate celelalte institutale ale țării.

„O distincție bine meritată.” Sub titlul acesta foile ungueresci publice scirea, că j. Veigelsberg Leo, colaborator la „Pester Lloyd” a fost decorat cu ordinul Coróna de fer cl. III pentru serviciile aduse patriei pe terenul diaristic. Veigelsberg, dic numitele foi, deși a scris nem-

tesce, a fost în tot-déuna inspirat de cele mai curate sentimente maghiare. „E-g” mai adaogă următoarele: „Puțin vor fi sciind, că Veigelsberg este și un escelent hebraist. Tatăl său a fost belfer evreu și el însuși încă a absolvat „jesiva” dobîndind diploma de belfer. La rîndul său noul decorat — spune „E-g” — este tatăl lui „Ignotus” (pseudonim) „o podóba a literaturii moderne maghiare”...

Bandele bulgare. După raporturile consulare de la Monastir, 2 ciocniri s'au produs în cursul săptămînei trecute în districtul Kitcevo între bandele bulgare și albanese și alte 3 ciocniri între bandele bulgare și sîrbe și trupe. Pierderile sunt neînsemnate. În ziua de 6 Iulie, trupele și cetele de hașibuznici au înconjurat în satul Posdviște, la nord de Kristoria, o bandă comandată de șeful Mitrea. Banda a reușit totuși să fugă în timpul nopței. Trupele au avut 3 ómeni uciși, ér banda 2. Insurgenții bulgari au comis în ultimul timp 10 asasinatate noue.

Cărțile lui Ionescu Gion, repausat de curînd au fost donate de cătră familia regretatului scriitor orașului Pitești, spre a se înființa acolo o bibliotecă publică. Bogata colecție de tablouri și obiecte de artă ale repausatului vor trece în posesiunea Ateneului. D-l Olanescu-Ascanio a luat inițiativa de a i-se ridica bustul lui Ionescu-Gion în grădina Ateneului.

Impărțire de pămînt în Dobrogea. Dilele acestea se va împărți câte 5 hectare de pămînt la 1700 noi căsătorii pe frontiera Dobrogei dinspre Rusia și Bulgaria.

Profesori germani decorați cu „Răsplata muncii.” Printre profesorii și învățătorii decorați de curînd în România se află și Dr. Franz Schmidt, directorul școlii reale evangelice din București și Lohmeyer, profesor la aceeași școală, cari amîndoi au fost decorați cu medalia „Răsplata muncii” cl. I. „Rom Lloyd” luînd notă despre distincțiunile acordate, face observațiunea: „Acésta este o nouă dovadă despre considerația deosebită de care se bucură școlile noastre germane la guvernul român și despre aprecierea favorabilă de care se împărțesc în cercurile cele mai largi.” — „R. L.” mai adaogă: „Între cei decorați se află și directórea școlii profesionale Nr. 1 d-na Charlotta Adelsberg, care este de asemenea germană”.

Militare. D-l Dr. Albin Pop, medic de regiment cl. I (la reg. 45) fiind neapt pentru serviciul la trupă, a fost pensionat și trecut în registrul de evidență pentru serviciu local la instituttele militare de rezervă în timp de mobilizare. (Domiciliul în Sibiu).

Lipsă de hîrtie la Wladiwostok. Diarul „Vostochni Vestnik” din Wladiwostok trebuie să înceteze de a mai apare în urma lipsei de hîrtie. Diarul a fost imprimat în ultimul timp pe hîrtie de împachetat.

A născut un monstru. „N. H.” scrie: „În Petroșnița (Caraș-Severin) o Româncă a născut un monstru cu patru picioare, care sémăna foarte mult cu un cătel. Medicul Dr. Szörényi a aședat monstrul în spirit și l'a trimis la muzeul din Budapesta, ér pe femeie o păzesc jandarmii, căci locuitorii din sat vréu să o omórá.

Căldurile.

Căldurile abnorme și seceta, ce domnesc la noi, au ajuns a fi o plagă pentru totă Europa. Meteorologia se sfoțeză a cerceta cauzele.

De o serie de ani am avut unele de vară recóroșe, variări considerabile de temperatură, un plus de ploii și un minimum de zile cu sóre.

Pe basa acestor fenomene și cu un calcul de probabilități meteorologia ne-a pus în vedere o vară călduroasă și sece-tóșă și așteptările s'au confirmat.

Încă prin Iunie am avut un șir de zile frumoșe, fără plóie, ér în Iulie am avut o perioadă, cum puține s'au mai vădút de 130 ani. Nu numai zilele, dér și serile arătau o temperatură urcată cu câte 5 grade și mai mult, așa că decă perioada acésta a căldurilor va mai dura, o să încépe a căde frunzele.

În ce privesce cauza directă a căldurilor, se crede că ele stau în legătură cu erupțiunea unui vulcan din Islanda,

întimplată pe la sfîrșitul lui Aprilie. S'a observat anume între Thelemarken și Hardanger (Norvegia) pe un ghețar o plóie de cenușe, care a acoperit câmpurile albe cu un strat de 5 cm. Cercetându-se acésta cenușă, s'a dovedit a fi de proveniență vulcanică.

Erupțiunea, fresce, a trebuit să avîrle în aer masse colosale candescente la distanță de mai mulți kilometri și este ușor de înțeleș, că acest fenomen a contribuit mult la urcarea temperaturii.

Spre confirmarea acestei tese se invocă faptul, că și în regiunile superioare s'a notat o temperatură urcată neobici-nuită, mai urcată chiar decăt în văi. Chiar și în nord s'au observat călduri neobici-nuite.

Cât vor mai dura căldurile, este greu de prevédut. După cât se póte deduce însă din experiențele meteorologice de până acuma, perioada acésta va fi încă de lungă durată.

NOU ABONAMENT

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI”.

Cu 1 Iulie st. v. 1904

s'a deschis nou abonament, la care invităm pe toți amicii și sprijinitorii fóiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: Pe un an 24 coróne, pe șese luni 12 coróne, pe trei luni 6 coróne, pe o lună 2 coróne.

Pentru România și străinătate: Pe un an 40 franci, pe șese luni 20 franci, pe trei luni 10 franci, pe o lună fr. 3.50.

Abonarea se póte face mai ușor prin mandate postale.

ADMINISTRAȚIUNEA.

ULTIME SCIRI.

Petersburg, 18 Iulie. Din Dașisao se telegrafiază, că Japoneseii au concentrat 6 divisiuni în contra flancului drept al Rușilor. Japoneseii au părăsit pasurile din munți și înaintéză de-alungul liniei ferate.

Berlin, 18 Iulie. Din Petersburg i-se telegrafiază diarului „Berl. Tagblatt” că generalul rus Samanow a reținut înaintarea Japoneseilor spre Inkau. În luptă ce sa dat, Japoneseii au pierdut cam 1000 de ómeni,

Petersburg, 19 Iulie. Aprópe de Yantchelin s'a dat o luptă mare între colóna generalului Keller și între marí forțe japoneze. Rușii au atacat și la urmă s'au retras. Fiind apoi atacați de Japonesei, s'a defășurat o luptă care a durat 15 óre în care Rușii au pierdut 1000 de ómeni.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil Traian H. Pop.

Stabiliment de hydrotherapie

Wällischhof,

stațiune de tren și postă Brunn-Maria-Enzersdorf, 30 min. departe de Viena.

Arangiamént modern

(pe lângă hydrotherapie completă, băi electrice, de aer, sóre, massage, electrisare, gimnastică suedă etc.)

Prețuri moderate.

Cu prospecte și informațiuni mai detaliate stă la dispoziție direcțiunea și medicul stabilimentului

Dr. Marius Sturza.

Nr. 4848—1904.

PUBLICAȚIUNE,

referitoare la statorirea dărilor mai jos numite pe anul 1904.

Conform §§lor 16 și 28 al Art. de lege XLIV ex. 1883, prin această se aduce la cunoștința publică, că consemnările despre statorirea dărilor mai jos numite trimisă la acest oficiu din partea direcțiunii financiare reg. ung., se pot lua în vedere de ori-cine, la subscrisul oficiu, anume următoarele consemnări:

1) Consemnarea despre repartitia dării de pământ, conținând pre toți posesorii de pământ.

2) Consemnările de dare pentru darea de chirie de casă și darea de casă după clasă.

3) Consemnările despre darea de câștig clasa I și II, conținând impositul de dare pentru meseriașii cari lucră fără calfe, a servitorimei, a diurniștilor etc. precum și pentru posesorii de case, de pământ și de capitale cl. II.

4) Consemnările despre darea de câștig cl. III-a, care conține impositul de dare, pentru meseriașii cari lucră cu calfe pentru neguțatorii etc.; consemnările de imposit pentru darea asociațiunilor obligate la rațiocinii publice și cele pentru întreprinderi.

5) Consemnările pentru darea de câștig cl. IV-a, cari conțin impiegații cu salariu anual său plată, pe funcționarii privați și cei dela stat, municipiu, comună și servitorii etc., cari beneficiază de vre-o plată de casitate sau de vre-o pensiu.

6) Consemnările pentru darea după interesele dela capitale și după rente, cari conțin darea celor ce beneficiază de interese după capitale și de rente.

7) Consemnările despre aruncul după darea de venit general, carele e măsurat după darea de casă și de pământ.

8) Consemnările despre persoanele obligate la plata taxei pentru eliberarea dela miliție.

9) Consemnările despre darea pentru drumurile de comitat, pe anul 1904.

Contra pozițiunilor de dare cuprinse în aceste consemnări se pot face eventuale recourse adresate la comisiunea administrativă a comitatului, der așternute la magistrat și anume:

a) acei solvenți de dare, cărora în anul expirat li-s-au fost perceput deja vre-una din speciile de dare amintite, în termen de 15 zile, adică: dela 19 Iulie până în 2 August a. c.;

b) acei solvenți de dare însă, cărora pentru prima dată li-s-au prescris pe anul 1904 vre-una din speciile de dare amintite, în termen de 15 zile, socotite de la ziua introducerii vre-unei astfel de datorii de dare în cola lor de dare.

Asupra acelor partide, cari sunt supuse la darea de câștig cl. III a și pentru cari această dare s'a perceput deja pe ciclul 1902/4, nu se referă favorul de recurs arătat aci.

Tote recoursele ajunse după 2 August 1904, se vor privi ca așternute târziu și se vor respinge necondiționat.

In fine se provocă toți solvenții de dare a se presenta la acest oficiu fără întârziere, cu foile lor de dare pe a. 1904, pentru-ca să li-se petreacă datoria de dare mai sus numită.

Brassó, 7 Iulie 1904.

1128.1—2

Magistratul orașenesc.

Cine nu vrea să scape trenul, cine crede că pe lângă aer curat și priveliște frumoasă, se mai cere și un **vin bun și o mâncare gustosă** ca deosebite acela care scie ce va se dăca un

mișmaș bun de Senereuș în toiu veri, se nu pregete a poposi în **Rêsnov la**

Hotelul „Lumea nouă“

(in nemijlocită apropiere a Gareii), cu atât mai virtos, că atât aici ca și in **pivnița Eszterházy** ce mențin prețurile cele mai moderate.

NB. Pentru cai și trăsuri se pórta grije să fie la bun adăpost.

Conținutul următorilor articoli higienici sunt întrebuițați de cei mai renumiți profesori și medici, și sunt declarați de **forțe bunl.**

Senegin contra tusei, reșușelii, durerii de piept, ofitei, tusei măgărești, catarului, astmei, greutății de respirat, lungorei și tusei secl. Vindecă sigur și repede. — Prețul 1 cor. 20 fil. și 2 cor.

Capsic unsore contra durerii de ose, podagierilor de cap, de dinți și nervi, precum și scriiturilor. Ce-le mai îmbătrinite bóle le vindecă. — Prețul 1 cor. 20 fil. și 2 cor.

Centarin contra morburilor de stomach, precum lipsa de apetit, mistuirea rea, catarul și aprinderea de stomach, greță și vomare, sgreiturile cele mai grele. Leac sigur. Pooseșe și la curățirea sângelui. — Prețul 1 cor. 20 fil. și 2 cor.

Kaljodsarsaparil mijloc excelent pentru curățirea răfărea sângelui la sifilis, morburile tinerețelor. — Prețul 1 sticlă 2 cor.

Laxobbons inchiderea scaurului e cauza diferitelor morburi, precum palpitarea de inimă, amețeli, durerii de cap și altele. Decă cine suferă de incheierea scaunului, numai decă se comandeză **Laxobbons**, zaharele purgative, plăcute și dulci la gustat. — Prețul 1 corónă.

Faceți încercare despre ori-ce articol și Vă veți convinge.

Cornel Demeter,

apotecar în Budapeștébékásmeqyer nr. casei 39.

Cursul la bursa din Viena.

Din 18 Iulie n. 1904

Renta ung. de aur 4%	118.70
Renta de coróna ung. 4%	97.15
Impr. căil. fer. ung. în aur 3 1/2%	88.95
Impr. căil. fer. ung. în argint 4%	97.60
Bonuri rurale croate-slavone	95.50
Impr. ung. cu premii	206.—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	161.75
Renta de hârtie austr.	99.45
Renta de argint austr.	99.40
Renta de aur austr.	118.75
Rente de coróna austr. 4%	99.35
Bonuri rurale ungare 3 1/2%	91.25
Losuri din 1860.	152.60
Acții de-ale Bânței austro-ungară	16.16
Acții de-ale Bânței ung. de credit	750.25
Acții de-ale Bânței austr. de credit	689.50
Napoleondori	19.02
Mărci imperiale germane.	117.30
London vista.	239.52 1/2
Paris vista.	95.05
Note italiene	95.05

Abonamente la

„Gazeta Transilvaniei“
se pot face ori și când pe timp mai îndelungat său lunare.

O familie onorabilă și mai inteligentă caută un birt bun de luat în arândă. său și numai ca cârciumar, cu cautiure, dacă se pôte se aibă și boltită, său mai o boltită cu toate licențele, der să aibă invirtire bună, ori un loc bun de a deschide boltă, cu capital îndestulitor. Decă să află acum său mai târziu. Cei cari vor puté mijloci său recomanda, vor primi o bună remunerație, rugându-i pentru toate detaliurile sub adresa: **„Interesatului“ nr. 261.** Nagyszeben, postrestante. 3—3.1418.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Anunț.

Caut doi ómeni, la o mósie în Moldova, să cunoscă crescerea viteilor, plantația pomilor, unul din ei să scie cultura viei. — Prefer ómeni însurați — Ofer pentru fie-care 300 lei anual, casă, încălđit și câte doă pogóne pământ pentru folosul lor. Detalii prin coréspondență.

Locot. Comandor Ciuchi.

2—2.1425.

Constanța, (România).

Cofetărie sub Timpa.

Am onóre a aduce la cunoștința On. public, că pe **promenada cea mai frumoasă a orașului de sub Têmpa** **Voiú deschide o confetărie** **Mercuri în 20 Iulie**

La vëndare vin: **ape minerale, produse d'ale confetăriei, lapte, smântână, cafea, ciocolade,** etc.

In firma speranță că voiú fi sprijinit din partea On. public în această nouă întreprindere, pe care voiú conduce cu cea mai mare atențiune, mă rog de cercetare numerosă

Cu totă s'ima:

Gustav Seidel.

(1927,3—4)

FENYVESI M. LAJOS

Brașov, strada Vămii nr. 21,

în casele D-lui Garoiu.

Magazin de Modă,

pentru Dame și bărbați

se va deschide în luna lui August.

A V I S.

Prenumerațiile la „Gazeta Transilvaniei“ se pot face și renoi ori și când la 1-ma și 15 a fie-cărei luni.

Domnii abonenți să binevoiască a arăta în deosebi, când voiesc ca espedarea să li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonéză din nou să binevoiască a scrie adresa lámurit și să arete și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.“

ANUNCIURI

insertiuni și recl.

sunt a se adresa subscrisei administratiunii. In cazul publicării unui enunciu mai mult de odată se face scădământ care cresce cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Admi. istr. Gazetei Trans.

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul à 10 fil. se vinde la Eremias Nepoții.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.

J.H.P.P.